

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și opta după Rusalii

Evanghelia duminicii **Pilda celor poftiți la cină** (Luca XIV, 16-24)

16. Iar El a zis: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți;

17. Și a trimis la ceasul cinei pe sluga sa ca să spună celor chemați: Veniți, că iată toate sunt gata.

18. Și au început toți, câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: Țarină am cumpărat și am nevoie să ies ca s-o văd; te rog iartă-mă.

19. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog iartă-mă.

20. Al treilea a zis: femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni.

21. Și întorcându-se, sluga a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis: Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i aici.

22. Și a zis sluga: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc.

23. Și a zis stăpânul către slugă: Ieși la drumuri și la garduri și silește să intre, ca să mi se umple casa,

24. Căci zic vouă: Nici unul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea.

Cina cea de Taină – icoană pe catapeteasmă

Cuvânt de folos duhovnicesc la Evanghelia duminicii **- Sf. Ioan Gură de Aur -**

Auziți voi toți câți vă împărtășiți cu sfintele taine, câți ați venit la ospățul cel de nuntă și aveți sufletul îmbrăcat cu fapte murdare! Auziți de unde ați fost chemați? De la răspântiile drumurilor! Ce sunteți? Niște ologi, niște betegi la suflet, ceea ce-i cu mult mai cumplit decât betejierea trupului. Rușinează-te de bunătatea Celui Ce te-a chemat! Nimeni să nu rămână aici cu haine murdare, ci să-și curețe haina sufletului. Nu avem nevoie de hainele acestea țesute cu aur, care ne împodobesc trupul, ci de hainele acelea care ne împodobesc sufletul. Atâta vreme cât ne împodobim trupul, e greu să ne împodobim sufletul. Nu e cu puțință ca în același timp să ne împodobim și sufletul și trupul. Nu e cu puțință ca în același timp să slujim și lui mamona și să ascultăm și de Hristos așa cum trebuie! Să aruncăm deci de pe noi această cumplită tiranie. N-ai îndura cu liniște să vezi pe unul că îți împodobește casa atârându-i perdele de aur, dar pe tine te lasă să stai gol în zdrențe. Și iată, acum aceasta o faci tu cu tine însuși. Îți împodobești casa sufletului tău, adică trupul, cu fel de fel de stoffe, iar sufletul îl lași să stea dezbrăcat în zdrențe. Nu știi că trebuie să împodobești mai mult pe împărat decât pe ostaș? Pentru împodobirea ostașului se fac stoffe de in; pentru împărat, purpură și coroană. Tot așa și tu, îmbracă-ți trupul cu o îmbrăcăminte mai proastă, dar sufletul îmbracă-ți-l cu purpură. Pune-i coroană și așează-l într-o trăsură înaltă și strălucitoare. Acum însă tu faci cu totul dimpotrivă. Împodobești ostașul, trupul, cu fel de fel de podoabe, dar pe împărat, sufletul, îl lași să se târâie legat în urma patimilor celor păcătoase. Nu te gândești, oare, că ai fost chemat la nuntă, și la nunta lui Dumnezeu? Nu te gândești, oare, că în aceste săli de ospăț sufletul poftit la nuntă trebuie să intre îmbrăcat în haine brodate cu aur?

Trebuie să îndepărtăm din sufletul nostru toată lăcomia, să ne lăcomim după bunurile cele de sus răpind, cu toată râvna, împărăția cerurilor (Matei 11, 12). Nu poate să intre în împărăția cerurilor cel care se trândăvește. Facă Dumnezeu ca noi toți să ajungem râvnitori și cu mintea trează, ca să dobândim împărăția cerurilor, cu harul și cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos. Amin.

Din sinaxarul săptămânii

În ziua de *14 decembrie*, în calendarul Bisericii Ortodoxe sunt pomeniți *Sfinții Mucenici Filimon, Apolonie și Arian*, ce au trăit pe vremea împăratului Dioclețian și a lui Arian, dregătorul care era în Tebaida Egiptului. Iar chipul muceniei lor a fost așa: treizeci și șapte de creștini, fiind prinși, au fost duși la dregător. Iar unul dintre dânșii, care se numea Apolonie, citeț fiind în biserica de acolo, și înfricoșându-se ca, din pricina amarelor chinuri ale muceniei, să nu cadă de la credință, a dat patru galbeni și hainele sale lui Filimon, comediantul păgân al cetății, care era de față, pentru ca acesta, îmbrăcând hainele lui Apolonie și închinându-se în joacă, să aducă jertfă idolilor în locul lui, iar Apolonie a îmbrăcat hainele comediantului. Dar, Filimon luând hainele lui Apolonie, îndată s-a îmbrăcat, în sufletul său, și cu credința lui Hristos. Deci, intrând Filimon în fața adunării sub chipul lui Apolonie, i s-a poruncit să jertfească idolilor, dar el a mărturisit cu tărie credința în Hristos. Apolonie, acuzat de convertirea lui Filimon, a fost adus și el înaintea dregătorului. Mărturisind dreapta credință, cei doi sfinți au fost supuși la îndelungate chinuri, fiind uciși în cele din urmă prin decapitare. După moartea acestora, dregătorul Arian fiind vindecat în chip minunat, s-a convertit la credința în Hristos, sfârșindu-și această viață ca martir.

În ziua de *15 decembrie*, este pomenit *Sfântul Mucenic Elefterie*, care a trăit la Roma în timpul împăratului Adrian (117-138). Rămânând orfan de tată, mama sa l-a adus la episcopul Anchit, care l-a îndemnat să învețe Sfânta Carte și l-a așezat în rânduiala clericilor; la 15 ani a fost hirotonit diacon, la 18 ani, preot, iar când a împlinit vârsta de 20 de ani a fost hirotonit episcop în Iliric. Învățând și convertind pe mulți la credința în Hristos, a fost prins și adus înaintea împăratului Adrian. Mărturisind luminat pe Hristos, Dumnezeu adevărat, iar pe idoli defăimându-i, a fost dat la chinuri. Dar fiind păzit nevătămat cu puterea și cu darul lui Hristos, a fost străpuns în cele din urmă cu sulițele, și astfel și-a dat fericitul său suflet în mâna Ziditorului, primind cununa muceniei.

În ziua de *18 decembrie*, Biserica Ortodoxă îl sărbătorește pe *Cuviosul Daniil Sihastrul*, unul din cei mai populari sfinți moldoveni din toate timpurile. Potrivit Tradiției, s-a născut într-o familie de oameni simpli, într-un sat care aparținea de Episcopia din Rădăuți. Cunoscând mai mulți călugări, s-a hotărât el însuși să-și închine viața lui Dumnezeu și astfel, tânărul Dumitru, cum se numea din botez, a intrat în cinstita slujire a călugăriei, la mănăstirea-catedrală din Rădăuți, primind, potrivit rânduielilor monahale, numele de David. Dorind o viață cu adevărat pustnicească, departe de lume și de frământările ei, tânărul monah părăsește târgul și Episcopia de Rădăuți și se retrage la schitul Sfântul Lavrentie (Laurențiu), în hotarul satului Laura (înglobat acum în comuna Vicovul de Sus, jud. Suceava), numit așa după „lavra” de călugări care fusese odată în aceste locuri. Aici a îmbrăcat „schima

cea mare”, adică ultima treaptă a călugăriei, primind un nume nou, cel de Daniil. Noul ieroschimonah Daniil s-a retras apoi într-un loc tănuit, înspre munte, pe malul pâraului Vițelul, azi în satul Putna. Acolo a găsit o stâncă, unde, potrivit Tradiției, a dăltuit cu multă osteneală un paraclis, la care se mai vede și azi pridvorul, naosul și altarul, iar dedesubt o încăpere, săpată tot în piatră, care îi slujeau drept chilie, după ostenele zilei.

Vestea despre acest evlavios sihastru s-a răspândit curând, mai ales în satele din părțile de nord ale Moldovei. Era căutat de mulțime de credincioși, cărora le citea rugăciuni pentru izbăvirea de boli și suferințe. A auzit despre el și tânărul Ștefan, feciorul lui Bogdan al II-lea, cel ucis la Reusenii, din porunca fratelui său Petru Aron în octombrie 1451. Se spune că tânărul Ștefan, scăpat atunci ca prin minune, și-a găsit adăpost tocmai în chilia sihastrului Daniil, care l-a întărit și încurajat, prin cuvinte părintești de mângâiere. Și tot atunci, cuviosul Daniil ar fi prezis tânărului coplesit de durere și deznădejde, că nu peste multă vreme va urca pe tronul tatălui său Bogdan II și al bunicului său Alexandru cel Bun. Și cuvântul sihastrului s-a împlinit, în aprilie 1457, când mitropolitul Teoctist „l-a pomăzuit spre domnie” pe Ștefan cel Mare, „la locul ce se cheamă Direptatea”, cum scrie cronicarul Grigorie Ureche. Tot tradiția spune că l-ar fi îndemnat pe domn să ridice Mănăstirea Putna, în apropiere de chilia în care trăia; apoi l-a încurajat pe Ștefan Vodă să continue lupta împotriva turcilor, pentru a izbăvi țara Moldovei. Și tot de la el a venit sfatul de a zidi o mănăstire nouă la Voroneț, cu hramul Sfântul Gheorghe purtătorul de biruință.

Nu se știe când a trecut Daniil la cele veșnice. A fost îngropat în partea sudică a pronaosului bisericii de la Voroneț. În mănăstirea Putna se păstrează până azi un deget arătător, îmbrăcat în ferecătură de argint și împodobit ce mărgăritare, din 1749, care, după tradiție, ar fi al Cuviosului Daniil; cu acest deget ar fi arătat lui Ștefan cel Mare locul potrivit pentru zidirea mănăstirii Putna.

După adormirea sa întru Domnul, la mormântul lui au venit mulți credincioși spre a se ruga aici și a cere vindecare de boli și neputințe. Încă din timpul vieții, poporul care îi cunoștea viața și faptele minunate, l-a cinstit ca „sfânt”, iar după moarte această cinstire a sporit și mai mult.

După *Proloagele, vol. I*

Semnificațiile onomastice ale săptămânii

Calinic – vechi nume grecesc, compus din elementele *kalós*, „frumos, bun” și *nike*, „victorie”.

Daniel, Daniil, Daniela – este la origine un vechi nume teoforic ebraic *daniyyel*, „Dumnezeu m-a judecat”.

Elefterie – de proveniență greacă, reproduce un supranume al lui Zeus, *Eleuthérios*, „liber”.

Suzana – nume afectiv biblic, continuă vechiul ebr. *Susan*, corespunzător unui subst. cu aceeași formă, care înseamnă „crin”.

După: *Dicționarul enciclopedic al numelor de botez*

Chemarea la cină

Luând chip de om și venind pe pământ, Dumnezeu nu a vrut să fie numai printre locuitorii de atunci ai acestei lumi. El a dorit să se afle în **comuniune** cu oamenii din toate timpurile. De aceea a ales să transforme pâinea și vinul în trupul și sângele Său, pentru că pâinea și vinul, elementele de bază ale unui ospăț, constituie simbolul comuniunii dintre oameni. Din răsăd al acestei comuniuni inter-umane, care este Biserica, se formează și se dezvoltă aspirația noastră către Dumnezeu. De aceea, rugăciunea înălțată între zidurile Bisericii este întotdeauna comunitară. Dumnezeu nu vrea să stea singur la cină. Ne invită, ne cheamă să-i fim alături.

Dar oare chemarea la cină mai poate găsi un răspuns ? Refuzând mâna pe care Dumnezeu ne-o întinde poftindu-ne la cină, omul "civilizat" dorește să fie fără Dumnezeu. Creându-și morala proprie, încearcă să înoate tot mai departe de țărmul sigur al Revelației Divine, încrezător în propriile-i calități. Curând se va înstrăina de tot ceea ce-i este cunoscut și accesibil, până într-un punct în care se va întreba dezorientat și însingurat: "Unde am ajuns?" ... "Cum de-am ajuns aici ?" - "*Cel ce rămâne în Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic...*" (Ioan 15,5)

Să nu refuzi chemarea ! Cunoaștem Adevărul doar când suntem aproape de El, pătrundem înțelesul cuvintelor Sale doar când suntem alături de semenii la rugăciune "căci acolo unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor" (Matei 18, 20).

Nici un motiv din lumea aceasta nu poate compensa absența noastră în relația cu Dumnezeu, Nici o înstrăinare nu ne poate îndepărta de iubirea Sa atotcuprinzătoare. El nu ne cere să-i plătim mulțimea de binefaceri cu care ne-a îndatorat, ne invită doar să-i fim alături. Ne cheamă către sine mereu prin mesagerii săi, semenii noștri. Răspunsul nostru însă întârzie întotdeauna, iar cel mai des invocăm lipsa de timp.

Dar ce poate fi mai rentabil pentru existența noastră, ca transformarea timpului în veșnicie ? Ce poate fi mai atrăgător pentru conștiință, ca prietenia cu Cel ce te-a creat, cu Cel ce te așteaptă să te-ntorci la El ? Așadar, timpul pentru rugăciune, timpul pentru faptele bune, timpul pentru împlinirea poruncilor și timpul pentru îngrijirea sufletului nu este un timp pierdut, ci câștigat. E timpul jertfei bine primite și timpul adus ofrandă lui Dumnezeu Cel mai presus de timp.

Mihaela Pipirig

FĂ-ȚI TIMP

În trecerea grăbită prin lume către veci,
Fă-ți timp măcar o clipă să vezi pe unde treci.
Fă-ți timp să vezi durerea și lacrima arzând,
Fă-ți timp să poți cu milă să le alini trecând.

Fă-ți timp să vezi pădurea, s-ascuți lâng-un izvor,
Fă-ți timp s-auzi ce-ți spune o floare, un cocor.
Fă-ți timp s-aștepți din urmă când mergi cu slăbănogi,
Fă-ți timp pe-un munte seara, stând singur să te rogi.

Fă-ți timp să vezi frumosul din tot ce e curat,
Fă-ți timp căci ești de bune și de rele-nconjurat.
Fă-ți timp și pune suflet să dăruiești iubire,
Fă-ți timp căci în iubire e numai bucurie.

Fă-ți timp s-ascuți la toate, din toate să înveți,
Fă-ți timp să-I dai vieții și morții tale preț.

Fă-ți timp acum, că-n urmă zadarnic ai să plângi

Comoara risipită a vieții nu poți ca s-o mai strângi.

Rudyard Kipling

Comemorare de suflet

Sâmbătă 13 decembrie 2003, la Casa Dosoftei, a fost oficiată de către preoții din Protopopiatul Iași I *Slujba de pomenire pentru Mitropolitul Dosoftei*, care, la data de 13 decembrie 1693, deci acum 310 ani, s-a săvârșit din viață, în exil, la Uniev (Zolkiew) în Polonia, departe de țară. Manifestarea a fost organizată în colaborare cu Frăția Ortodoxă Română, filiala Iași.

Născut în 1624 în Bucovina, a învățat la Academia Vasiliană de la "Trei Ierarhi" și apoi la Școala Frăției Ortodoxe din Lvov, Ucraina, unde a făcut studii umaniste și de limbi. Călugărit la Probota (1648), sub numele *Dosoftei*, a fost ales episcop la Huși (1658-1660) și Roman (1660-1771), apoi Mitropolit al Moldovei (1671-1674 și 1675-1686), iar în toamna anului 1686 este luat în Polonia de oștile lui Jan Sobieski, unde a rămas până la sfârșitul vieții.

A fost unul dintre cei mai mari cărturari din trecutul nostru, fiind primul poet național, primul versificator al Psaltirii în tot răsăritul ortodox, primul traducător român din literatura dramatică și istorică universală, primul traducător al cărților de slujbă în românește în Moldova, primul român care a copiat documente și inscripții, unul dintre primii cunosători și traducători ai Sfinților Părinți, contribuind la formarea limbii literare românești.

PROGRAMUL VIZITEI PASTORALE CU ICOANA NAȘTERII DOMNULUI

SÂMBĂȚĂ 20.12.2003

Între orele 10.00 – 12.00

- Str. Străpungere Silvestru Bl. T6

Între orele 12.00 – 17.00

- Str. Octav Băncilă Bl. CL 12
- Str. Străpungere Silvestru Bl. CL 11

Între orele 17.00 – 20.00

- Str. Arcu Bl. CL 13

DUMINICĂ 21.12.2003

Între orele 12.00 – 16.00

- Str. Arcu Bl. Z5 și case
- Str. Arcu Bl. T 11
- Str. Spiniț
- Str. Cișmeaua Păcurari

Între orele 16.00 – 20.00

- Str. Străp. Silvestru Bl. CL 9, CL 10 și E
- Aleea Copou

LUNI 22.12.2003

Între orele 12.00 – 16.00

- case zona “Țigarete”
- Str. Străpungere Silvestru Bl. F, 77B, Bl. L1 și case
- Str. Arcu Bl. T7, T8, T9, T10, T11, T3A, T3B

Între orele 16.00 - 20.00

- Str. Văscăuțeanu Bl. 1, 1A, 1B, 3, 3A

MARȚI 23.12.2003

Între orele 12.00 – 16.00

- Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 106 către nr. 52
- Str. Toma Cozma – nr. 21 A până la 65 B și nr. 8 până la 42
- Str. Manolescu
- Str. Școalei
- Str. Ionescu
- Str. Abrahamfi

Între orele 16.00 – 20.00

- Str. Pojărniceii
- Str. Turcu
- Str. Belvedere

MIERCURI 24.12.2003

Între orele 8.00 – 12.00

- Str. Văscăuțeanu – Case
- Str. Victor Babeș – Case și Blocurile nr. 8 și 10, nr. 3 și 3A.
- Str. Titu Maiorescu - Case și Blocurile nr. 20, 22, 24, 26

Între orele 12.00 – 16.00

- Str. Titu Maiorescu – Bl. H3, H4
- Str. Victor Babeș Bl. Nr. 1
- Str. Istrate

Între orele 16.00 – 20.00

- Str. Titu Maiorescu Bl. H5.
- Str. Văscăuțeanu Bl. C1, C2

Vizita pastorală cu Icoana Nașterii Domnului

- ❖ Este o tradiție bisericească veche, pusă sub semnul binecuvântării caselor, a familiilor și mai ales a intențiilor și idealurilor creștinilor .
- ❖ Nașterea Domnului ne descoperă iubirea lui Dumnezeu pentru umanitate, iar icoana purtată de preot și întâmpinată cu emoție în casele creștinilor aduce har, pace binecuvântare, dar și armonie, speranță și mângâiere
- ❖ Vizita preotului are un pronunțat caracter de rugăciune, de dialog și de cunoaștere reciprocă. De aceea, creștinii prezintă preotului problemele și situațiile cu care se confruntă, sau cunosc diverse aspecte din viața parohiei
- ❖ Conform tradiției, este recomandabil a întâmpina icoana cu lumânarea sau candela aprinsă în casă, intonarea imnului Nașterii fiind un moment solemn de rugăciune. Este bine a avea o candelă fie în camera de zi, fie în bucătărie sau unde se servește masa. Această candelă se aprinde de obicei n zilele de post, precum și la sărbătorile mari.
- ❖ Camera în care intră preotul cu icoana Nașterii Domnului trebuie să aibă icoană. De altfel, fiecare cameră din casa creștinului trebuie să aibă la răsărit icoană sfințită. În camera de zi, sau în camera cea mai folosită, se pune de obicei icoana sfinților protectori pe care fiecare familie și i-a ales a-i cinși.

Pregătirea Colindătorilor

După sărbătoarea Sfântului Nicolae, copiii încep a pregăti programul de colinde cu care vor “colinda” la casele creștinilor. Colindatul copiilor se desfășoară în Ajunul Nașterii Domnului, dar, după tradiție, colindele se intonează și de către creștini în zilele Crăciunului, în familie, sau atunci când merg în vizită. Deci orice creștin trebuie să știe colinde.

Tuturor celor care doresc să învețe colinde, parohia noastră le oferă gratuit această posibilitate, începând de joi 18 decembrie. Înscrierile se fac la Oficiul parohial până miercuri 17 decembrie – telefon 211 273

